

DE T A R I E F C O M M I S S I E ,

Gezien een beroepschrift, bij haar door X te Z ingediend en gericht tegen een op artikel 25-1 van de Wet op de omzetbelasting berustende uitspraak van de inspecteur der invoerrechten en accijnzen te Y, dd. 30 maart 1972;

Gelet op de gedingstukken, het onderzoek en het verhandelde ter zitting;

Gehoord ter zitting van 27 mei 1975 de inspecteur, zijnde de appellant, ofschoon bij aangetekende brief van 7 mei 1975 onder kennisgeving van plaats, dag en uur van de zitting opgeroepen niet verschenen;

Overwegende dat de inspecteur aan de appellant, die in zijn woonplaats een kleinhandel drijft in en tevens installateur is van elektrotechnische en huishoudelijke apparaten, over het jaar 1969 een naheffingsaanslag heeft opgelegd ten bedrage van f. 1409,64 aan omzetbelasting en f. 140,96 aan verhoging;

dat hij bij de vaststelling van het uiteindelijk verschuldigde bedrag aan omzetbelasting over het jaar 1969 op grond van artikel 25, lid 4, van de Wet op de omzetbelasting 1968 geen vermindering volgens het eerste lid van voornoemd artikel, de zogenaamde Kleine-ondernemersregeling, heeft toegepast, aangezien de appellant niet zou hebben voldaan aan zijn administratieve verplichtingen voorgeschreven bij of krachtens de artikelen 34 en 35 van deze wet;

dat de appellant dit laatste bestrijdt en alsnog verzoekt om toepassing van een vermindering van belasting ingevolge artikel 25, lid 1 voornoemd;

dat van de naheffingsaanslag na bezwaarschrift, alleen de verhoging werd teruggebracht tot nihil, doch de aanslag bij de bestreden uitspraak voor het overige werd gehandhaafd uit overweging:

"dat bij een ingesteld boekenonderzoek over het jaar 1969 diverse "onjuistheden in de administratie worden geconstateerd;

"dat ingevolge artikel 34 van de wet j.o. artikel 31 lid 1, letter b van de "Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 de ondernemer gehouden is "regelmatig aantekening te houden van de uitgaven en ontvangsten ter zake "van de aan hem en door hem verrichte leveringen van goederen en "verleende diensten;

"dat in het jaar 1969 waarin de onjuistheden werden vastgesteld, niet geacht kan worden te zijn voldaan aan voornoemde verplichting van artikel 34 van de wet; dat in artikel 25, lid 4 van de wet is bepaald dat de vermindering van belasting ingevolge de Kleine-ondernemersregeling niet wordt toegepast indien de ondernemer niet voldoet aan hetgeen bij of krachtens artikel 34 van de wet is voorgeschreven;"

"dat derhalve de toepassing van artikel 25, lid 1 van de wet terecht geweigerd is;"

"dat reeds in vroegere jaren op de administratieve verplichting is gewezen;

"dat bij het systeemonderzoek nogmaals op artikel 31 van de uitvoeringsbeschikking werd gewezen;"

"dat thans de boekhouding nog niet aan de eisen voldoet;

"dat betreffende de verhoging alsnog termen aanwezig zijn om deze terug te brengen tot nihil;"

Overwegende dat de appellant hiertegen in het beroepschrift heeft aangevoerd:

dat bij controle van de zijde der inspectie met behulp van zijn boekhouding wel precies uitgerekend kon worden hoeveel omzetbelasting hij verschuldigd was;

dat hij steeds gedacht had dat hij met een dergelijke omzet geen omzetbelasting behoefde te betalen;

dat hij het niet kan helpen, dat zijn boekhouding niet voor honderd procent in orde is, daar juist in 1969, het jaar waarin de B.T.W. werd ingevoerd, zijn gezondheidstoestand flink achteruit is gegaan;

dat hij dientengevolge zijn boekhouding zoveel mogelijk aan zijn vrouw heeft overgelaten;

dat hij probeert zijn boekhouding toch zo goed mogelijk te doen, maar dat hij van een winst van gemiddeld f. 12.000,-- per jaar geen boekhouder kan betalen;

dat hij in het verleden zijn belasting steeds heeft voldaan, zonder bezwaarschriften in te dienen;

dat als er van een soepel standpunt ten aanzien van de boekhouding van zogenaamde kleine ondernemers in de beginperiode van de B.T.W. gesproken wordt, een dergelijk standpunt hem hier toch wel op zijn plaats lijkt;

dat hij hoopt dat toegegeven wordt dat het voor hem inderdaad moeilijk was een voldoende boekhouding bij te houden en dat alsnog de Kleine-ondernemersregeling

wordt toegepast;

dat bij de berekening van de naheffingsaanslag geen rekening is gehouden met het benzineverbruik;

dat echter zijn auto, een bestelwagen, nauwelijks voor privé-ritten wordt gebruikt, daar hij, appellant, nog nooit met vakantie is geweest en hooguit tien kilometer per twee treken aan privéritten maakt;

Overwegende dat de inspecteur in het verzoekschrift en nader ter zitting heeft gesteld:

dat het geschilpunt, dat aanleiding is geweest tot indiening van het beroepschrift, betreft de vraag of de administratie, zoals die door appellant gevoerd wordt, voldoet aan de in de Wet op de omzetbelasting 1968 gestelde eisen, zodat de vermindering ingevolge bovengenoemde regeling - de zogenaamde Kleine-ondernemersregeling - toepassing kan vinden;

dat appellant van mening is dat deze vraag bevestigend beantwoord dient te worden;

dat hij, de inspecteur, echter van oordeel is, dat appellants administratie niet voldoet aan de ter zake gestelde eisen, en dat de Kleine-ondernemersregeling in casu niet kan worden toegepast;

dat de administratieve verplichtingen van de ondernemer zijn geregeld in artikel 34 van de wet, welk artikel bepaalt dat de ondernemer gehouden is met inachtneming van door Onze Minister te geven regelen aantekening te houden van de door hem en aan hem verrichte leveringen van goederen en verleende diensten, alsmede van de in- en uitvoer van goederen;

dat bij artikel 31 van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 nadere regelen zijn gegeven omtrent de wijze waarop bedoelde aantekeningen gehouden moeten worden, zoals de verplichting om regelmatig aantekening te houden van de uitgaven en ontvangsten ter zake van aan de ondernemer en door de ondernemer verrichte leveringen van goederen en verleende diensten, welke verplichting is neergelegd in het eerste lid, letter b van dat artikel;

dat bij het ingestelde boekenonderzoek op 22 november 1971, waarbij het jaar 1969 onderzocht werd, is vastgesteld dat door appellant in de boekhouding geen aantekening gehouden wordt van de ontvangsten ter zake van door hem verrichte leveringen van goederen en verleende diensten; dat bovendien de nodige

aantekeningen van het privégebruik ontbreken;

dat appellant de omzet aan de hand van de kopie-verkoopfacturen bepaalt; dat de juistheid van de aldus berekende omzet echter niet is te controleren; dat hij, de inspecteur, van oordeel is dat dan ook niet voldaan is aan het gestelde in artikel 31, derde lid van genoemde uitvoeringsbeschikking, waar bepaald is dat de aantekeningen op zodanige duidelijke en overzichtelijke wijze en met vermelding van zodanige bijzonderheden gehouden moeten worden, dat aan de hand daarvan de door de ondernemer over een bepaald belastingtijdvak verschuldigde belasting kan worden vastgesteld;

dat artikel 31, eerste lid, letter a van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 bepaalt dat de ondernemer regelmatig aantekening dient te houden van de aan hem en door hem uitgereikte facturen; dat ingevolge het tweede lid, letters d en e van genoemd artikel deze aantekening de vergoeding alsmede het bedrag van de belasting dient te omvatten; dat de inkoop-administratie, die in hoofdzaak gebaseerd zal zijn op de inkomende facturen, zodanig ingericht zal dienen te zijn, dat deze de basis kan vormen voor de berekening van de in aftrek te brengen voorbelasting; dat de gescheiden boeking van vergoeding en belastingbedrag ten nauwste verband houdt met het derde lid van artikel 31 van de uitvoeringsbeschikking; dat van een dergelijke scheiding in de door appellant gevoerde inkoopadministratie geen sprake is; dat de verkoopadministratie, die ook een dergelijke scheiding moet hebben, uitsluitend gevormd wordt door de kopie-verkoopfacturen;

dat de invoering van de Wet op de omzetbelasting 1968 voor de ondernemers vrij stringente administratieve verplichtingen heeft medegebracht; dat deze verplichtingen voor vele kleine ondernemers een zware last vormen, temeer omdat veel van deze ondernemers onder het regime van de Wet op de Omzetbelasting 1954 van de administratieve werkzaamheden bevrijd waren;

dat de regeling van artikel 25, eerste lid van de Wet op de omzetbelasting 1968 dan ook gezien kan worden als een financiële tegemoetkoming voor de meerdere moeite en eventuele kosten, verbonden aan de thans geldende voorschriften; dat deze tegemoetkoming echter redelijkerwijze zal dienen te vervallen indien de administratieve verplichtingen niet nagekomen worden, daar de meerdere moeite en kosten dan geacht kunnen worden bij de ondernemer niet voor te komen; dat artikel 25, vierde lid van laatstgenoemde wet in een dergelijk geval hem, de

inspecteur, de mogelijkheid geeft de vermindering te weigeren;

dat in de beginperiode van de Wet op de omzetbelasting 1968 in het algemeen een soepel standpunt is ingenomen bij de beoordeling van het al dan niet aan de gestelde eisen voldoen van de gevoerde administratie, en in samenhang daarmee het al dan niet van toepassing zijn van de Kleine-ondernemersregeling;

dat hij, de inspecteur, van oordeel is dat in het onderhavige geval het innemen van een dergelijk standpunt onjuist en bovendien niet in overeenstemming is met de bedoeling van de regeling van artikel 25 van de wet; dat appellant bij eerdere onderzoeken, die plaats vonden onder de Wet op de Omzetbelasting 1954 is gewezen op het feit dat een behoorlijke boekhouding gevoerd dient te worden; dat ook toen reeds diverse onvolkomenheden werden geconstateerd; dat op 25 augustus 1969 bij appellant een systeemonderzoek heeft plaatsgevonden, waarna appellant de toezegging deed de nodige verbeteringen aan te brengen; dat bij het ingestelde boekenonderzoek op 22 november 1971 de administratie op de oude voet bleek te zijn voortgezet;

dat appellant ziekte aanvoert als oorzaak voor het niet in orde zijn van de administratie; dat volgens mededeling van appellant hij in het begin van het jaar 1969 ongeveer 2 à 3 maanden ziek is geweest; dat gedurende die periode van een verzekeringsmaatschappij uitkeringen werden ontvangen wegens ongeschiktheid tot bedrijfsuitoefening in verband met ziekte; na dat aannemende dat de ziekte van invloed is geweest op het bijhouden van de administratie, dan nog de vraag blijft waarom na genoemde periode, en zelfs na de datum van het systeemonderzoek, geen verbeteringen in de administratieve verwerking zijn opgetreden; dat appellant bovendien, ondanks zijn ziekte, wel in staat was, in verband met de bepaling van de aftrek van voorbelasting, een inkoopadministratie te voeren; dat echter het houden van aantekeningen met betrekking tot de verschuldigde belasting door appellants ziekte niet mogelijk zou zijn geweest;

dat hij, de inspecteur, van oordeel is dat de aangevoerde ziekte geen verontschuldiging vormt voor het niet nakomen van de administratieve verplichtingen;

dat appellant in het beroepschrift opmerkt dat met het benzine verbruik geen rekening zou zijn gehouden; dat bij de becijfering van de naheffingsaanslag de belasting, drukkende op het houden van een personenauto, welke tevens wordt gebezigd voor privé-gebruik, door de controlerende ambtenaar, uitgaande van de

op dat moment aanwezige facturen, voor het geheel in aftrek is gebracht alsof de auto uitsluitend in het kader van de onderneming wordt gebezigd; dat vervolgens ter zake van het privé-gebruik als verschuldigde belasting is aangemerkt zes procent van het kostenbedrag, dat bij de heffing van de inkomstenbelasting beschouwd wordt niet te zijn gemaakt ten behoeve van de onderneming; dat dit in het onderhavige geval was 6% van f. 410,--; dat vorenstaande handelwijze in overeenstemming is met de regeling van artikel 15 van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 juncto artikel 8 van de Overgangsbeschikking omzetbelasting 1968; dat achteraf blijkt dat appellant nog in het bezit was van een aantal facturen, betreffende de aankoop van benzine en vakbladen, waarbij in totaal f. 127,29 aan omzetbelasting betaald is; dat alhoewel deze facturen ten tijde van het onderzoek niet aanwezig en niet geboekt waren, omdat volgens appellant de verschuldigde omzetbelasting toch beneden de grens van f. 1200,-- zou blijven, de aanslag met genoemd bedrag verminderd kan worden;

dat over de cijfermatige berekening, welke aan de naheffingsaanslag ten grondslag ligt, behoudens het bedrag van f. 127,29, geen verschil van inzicht bestaat;

dat, het vorenstaande in aanmerking nemende, hij, de inspecteur, van oordeel is dat de toepassing van artikel 25, eerste lid van de wet terecht geweigerd is en dat hij in overweging geeft, met inachtneming van hetgeen ter zake van de naderhand overgelegde facturen is opgemerkt, het ingestelde beroep ongegrond te verklaren;

IN RECHTE:

Overwegende dat appellant ondernemer is, in de hoedanigheid van kleinhandelaar in elektrotechnische en huishoudelijke apparaten en tevens installateur van dergelijke, apparaten;

Overwegende dat in geschil is of de appellant heeft voldaan aan de administratieve verplichtingen, voorgeschreven voor toepassing van de zogenaamde Kleine-ondernemersregeling, welke is gegrond op artikel 25 van de Wet op de omzetbelasting 1968;

Overwegende dat artikel. 34 van de Wet op de omzetbelasting 1968 bepaalt:

"De ondernemer is gehouden met inachtneming van door Onze Minister te
"geven regelen aantekening te houden van de door hem en aan hem

“verrichte leveringen van goederen en verleende diensten alsmede van de “in- en uitvoer van goederen.”.

dat de ter uitvoering van deze wetsbepaling gegeven voorschriften zijn neergelegd in artikel 31 van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968, welk artikel, voor zover van belang, als volgt luidt:

"1. De ondernemer is gehouden regelmatig aantekening te houden van:

"a. de aan hem en door hem uitgereikte facturen;

"b. de uitgaven en ontvangsten ter zake van de aan hem

"en door hem verrichte leveringen van goederen en verleende diensten”;

"3. De aantekeningen worden op zodanige duidelijke en overzichtelijke wijze “en met vermelding van zodanige bijzonderheden gehouden, dat aan de “hand daarvan de door de ondernemer over een bepaald belastingtijdvak “verschuldigde belasting kan worden vastgesteld.”.

Overwegende dat aan de appellant geen ontheffing van administratieve verplichtingen, bedoeld in het derde lid van artikel 25 van de wet, is verleend;

Overwegende omtrent het geschilpunt, dat aan ondernemers als de appellant - kleinhandelaar in en installateur van elektrotechnische en huishoudelijke apparaten - die ingevolge artikel 26 van de wet de belasting kunnen berekenen naar de voldane vergoeding, met andere woorden het "kasstelsel" hanteren, in verband met het bepaalde in voornoemd artikel 34 van de wet, juncto artikel 31 van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 minimaal als eis gesteld kan worden het boeken van de dag-ontvangsten, het aanwezig zijn van een geldadministratie, alsmede het houden van aantekeningen omtrent het privé-gebruik;

Overwegende te dien aanzien dat de ontvangsten worden geboekt en wel op het moment van binnenkomst, dat er een - summiere - geldadministratie wordt gevoerd, echter zonder aantekening van kasuitgaven zodat een tussentijdse kascontrole onmogelijk is, en dat in het geheel geen aantekening wordt gemaakt van het privé-gebruik;

dat gelet op het vorenstaande de appellant in het jaar 1969 niet aan zijn administratieve verplichtingen heeft voldaan, zodat de inspecteur terecht heeft geweigerd de vermindering als bedoeld in artikel 25, eerste lid van de wet toe te staan;

Overwegende, ten aanzien van het door appellant gestelde, als zou in de onderhavige naheffingsaanslag met het benzineverbruik geen rekening zijn

gehouden, dat bij de vaststelling van de naheffingsaanslag over 1969 de omzetbelasting, drukkende op het houden van een personenauto, voor het geheel in aftrek is gebracht alsof de auto uitsluitend in het kader van de onderneming werd gebezigd;

dat vervolgens, ter zake van het privé-gebruik, als verschuldigde belasting is aangemerkt zes percent van het kostenbedrag, dat bij de heffing van de inkomstenbelasting beschouwd wordt niet te zijn gemaakt ten behoeve van de onderneming; dat dit in casu was zes percent van f. 410,--;

dat deze handelwijze in overeenstemming is met de regeling van artikel 15 van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968, juncto artikel 8 van de Overgangsbeschikking omzetbelasting 1968;

Overwegende ten aanzien van de, na de vaststelling van de onderhavige naheffingsaanslag, overgelegde facturen betreffende de aankoop van benzine en van vakbladen, waarbij in totaal f. 127,29 aan omzetbelasting is betaald, dat de aanslag, overeenkomstig het daartoe strekkende voorstel van de inspecteur, met genoemd bedrag verminderd dient te worden;

dat mitsdien de aanslag niet in stand kan blijven;

VERNIETIGT DE BESTREDEN UITSPRAAK; VERSTAAT DAT DE NAHEFFINGSAANSLAG VASTGESTELD DIENT TE WORDEN OP EEN BEDRAG VAN EENDUIZEND TWEEHONDERD TWEEENTACHTIG GULDEN EN VIJFENDERTIG CENT.

Aldus gewezen in de zitting van de Tariefcommissie, Tweede Kamer, op 27 mei 1975 door Mr. A. Steinhauser, voorzitter, Ir. K.L.L. van den Bos, Dr. L.J. Schippers, Drs. J.M.C. Teppema en Mr. J.F.M. Giele, leden.

De voorzitter:

Steinhauser

De secretaris:

Aangetekend verzonden
naar partijen op 28 OKT. 1975

De secretaris: